

Sygn. akt IX W 3967/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Żołnowska

Protokolant: Anna Ostromecka

w obecności oskarżyciela publ. K. K. (1)

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2014 i 26 lutego 2014r.r. sprawy

M. W.

s. A. i B. z domu K.

ur. (...) w W.

obwinionego o to, że:

w dniu 19 października 2013 r., około godz. 11:20 na drodze publicznej(...) O. – B., gmina P., kierując samochodem marki M. (...) o nr rej. (...) podczas wykonywania manewru wyprzedzania nie zachował bezpiecznego odstępu bocznego od wyprzedzanego pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...) w wyniku, czego najechał na ten pojazd, czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, a następnie oddalił się z miejsca zdarzenia.

- tj. za wykroczenie z art. 86§1 kw w zw. z art. 24.2 ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz art. 44.1.4 Ustawy Prawo o ruchu drogowym.

ORZEKA:

I. **obwinionego M. W.** uznaje za winnego tego, że w miejscu i czasie jak w zarzucie będąc uczestnikiem wypadku drogowego oddalił się z miejsca zdarzenia, co wyczerpuje znamiona wykroczenia z art. 97kw w zw z art. 44 ust 1 pkt 1 Prawa o ruchu drogowym i z mocy cytowanego przepisu skazuje go na karę **nagany;**

II. **uniewinnia obwinionego od popełnienia czynu z art. 86 §1kw;**

na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od kosztów postępowania, w części uniewinniającej koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 października 2013r. około godz. 11.20 M. W. kierował samochodem m – ki M. (...) o nr rej. (...). Poruszał się w kolumnie pojazdów drogą (...) od strony O. w kierunku N.. Bezpośrednio przed jego pojazdem jechały trzy pojazdy, wszystkie z prędkością około 60 km/h.

W okolicach 10 km 8 hm wyżej wymienionej drogi, pojazd jadący bezpośrednio przed M. (...) rozpoczął manewr wyprzedzania poprzedzających samochodów. M. W., upewniwszy się, że również może bezpiecznie wykonać taki manewr, włączył kierunkowskaz, zjechał na pas dla przeciwnego kierunku ruchu. W momencie gdy jego samochód znajdował się na wysokości bezpośrednio poprzedzającego go pojazdu m – ki F. (...) o nr rej. (...), kierujący nim A. Z. (1) rozpoczął zmianę pasa ruchu w celu wykonania manewru wyprzedzania pojazdu jadącego przed nim. W wyniku tego doszło do kontaktu przedniego lewego koła F. (...) z prawymi drzwiami M. (...), a następnie innych elementów lewego boku F. z bokiem prawym drugiego z pojazdów.

Następnie uczestnicy zdarzenia zatrzymali się po przejechaniu około 1 kilometra. Nie mogli dojść do porozumienia, żaden z nich nie poczuwał się do winy. A. Z. (1) wraz ze swoimi pasażerami oświadczyli, że będą wzywać Policję, M. W. chciał spisać oświadczenia. Po pewnym czasie jednak kierujący M. (...) wsiadł do samochodu i odjechał, nie pozostawiając swoich danych osobowych ani kontaktowych. Nie zadzwonił również na numer alarmowy Policji aby poinformować o zdarzeniu.

Patrol Policji przybył na miejsce w wyniku zgłoszenia A. Z. (1). Funkcjonariusze dokonali oględzin pojazdu F. (...) i sporządzili dokumentację, zostali poinformowani o marce, kolorze i numerze rejestracyjnym drugiego z pojazdów, który uczestniczył w kolizji.

W wyniku zdarzenia w samochodzie m – ki F. (...) zarysowane zostały: drzwi przednie lewe na całej długości, lusterko zewnętrzne lewe, które dodatkowo zostało zerwane z mocowań, alufelga koła przedniego lewego, nadkole przednie lewe, zderzak przedni z lewej strony oraz wgniezione nadkole na błotniku przednim lewym. W samochodzie M. (...) uszkodzone zostały: nakładka plastikowa błotnika przedniego prawego, obudowa lusterka zewnętrznego prawego (zarysowania), drzwi prawe (wgniecenie w części dolnej na całej długości oraz naniesienie substancji koloru czarnego), nakładka błotnika prawego tylnego (zarysowanie).

(dowody: wyjaśnienia obwinionego k. 45 – 45v, zeznania K. Z. k. 45v-46, A. Z. k. 46 - -46v, 8v-9, P. M. k. 46v, 14v-15 – w częściach, w których Sąd dał im wiarę, notatka urzędowa k. 6, protokół oględzin pojazdu m- ki F. k. 7, kserokopia akt szkodowych. 35 – 40 i 56, opinia techniczna k. 58 – 73, 82 – 82v, zdjęcia k. 42)

Obwiniony M. W. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Odnośnie przebiegu zdarzenia drogowego wyjaśnił jak w ustalonym stanie faktycznym. Oświadczył, iż zatrzymał się w pierwszym dogodnym miejscu, za nim zatrzymał się kierujący F.. Proponował napisanie oświadczeń, ale drugi z uczestników nie poczuwał się do winy, chciał wezwać Policję. Po pewnym czasie odjechał z miejsca ponieważ mężczyźni podróżujący F. byli wściekli i obwiniali go o spowodowanie kolizji. Nie pozostawił im żadnych danych, nie kontaktował się również telefonicznie z dyżurnym Policji.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego, albowiem znajdują one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie, w tym opinii biegłego.

Świadkowie A. Z. (1), K. Z. (2) i P. M. (2) w sposób odmienny niż obwiniony przedstawili przebieg i przyczyny zdarzenia będącego przedmiotem sprawy. Zeznali, iż przyczyną kolizji było nieprawidłowe wykonywanie manewru wyprzedzania przez obwinionego w jego końcowej fazie. Obwiniony miał zbyt szybko powracając na prawy pas ruchu doprowadzić do kontaktu prawego boku swego samochodu z lewym bokiem samochodu F.. W sposób zbliżony do wersji obwinionego przedstawili przebieg wydarzeń po zdarzeniu drogowym.

Sąd dał wiarę zeznaniom wymienionych wyżej świadków jedynie w części dotyczącej odjechania obwinionego z miejsca zdarzenia. ich zeznania dotyczące przebiegu kolizji nie mogły zostać uznane za wiarygodne, bowiem stoją w sprzeczności z opinią biegłego. Wykluczył on, by do kontaktu pojazdów doszło w okolicznościach opisywanych przez wymienionych świadków. W takim przypadku uszkodzeniu winny ulec elementy przedniego narożnika samochodu F. oraz elementy boku prawego samochodu M. (...). W trakcie oględzin pojazdu F. biegły nie ujawnił takich uszkodzeń, na

pojeździe tym były uszkodzenia opisane wyżej, które według biegłego mogły powstać w okolicznościach wskazanych przez obwinionego.

Sąd dał wiarę opinii biegłego albowiem jest ona jasna i spójna, biegły w sposób wyczerpujący przedstawił przebieg swego rozumowania, a swoje stanowisko przekonywująco uzasadnił.

W tym stanie rzeczy, Sąd uniewinnił obwinionego M. W. od popełnienia wykroczenia z art. 86§1kw .

Przepis art. 44 ust. 1 Prawa o ruchu drogowym wymienia obowiązki uczestników wypadku drogowego. Chodzi tu o wypadek drogowy w najszerszym znaczeniu; jest nim zdarzenie w ruchu drogowym, w wyniku którego osoba poniosła śmierć lub doznała jakichkolwiek obrażeń ciała **albo powstała szkoda w mieniu**. Obowiązki te ciąży przede wszystkim na **kierującym pojazdem uczestniczącym w wypadku, bez względu na sprawstwo**. W każdym wypadku kierujący pojazdem, uczestniczący w nim, jest obowiązany zatrzymać pojazd, nie powodując przy tym zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego (ust. 1 pkt 1). Kierujący na żądanie innej osoby uczestniczącej w wypadku ma obowiązek - podać swoje dane personalne, dane personalne właściciela lub posiadacza pojazdu oraz dane dotyczące zakładu ubezpieczeń, z którym zawarta jest umowa obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej (ust. 1 pkt 4). Obwiniony nie pozostał na miejscu zdarzenia wraz z innymi uczestnikami, nie pozostawił swoich danych, nie skontaktował się również z dyżurnym policji. Takie postępowania w sposób znaczący utrudniło i skomplikowało dalsze czynności w sprawie. Czyn ten stanowi wykroczenie art. 97kw i z mocy tego przepisu obwiniony został skazany i wymierzono mu karę nagany.

Obwiniony został zwolniony od kosztów postępowania w sprawie, zaś w części uniewinniającej koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.